manuscript

Seite 89v

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8405
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

Confitebit tibi ad iudicium ei Demq; addit · quia aliud eius
in vita ipius iudicat · subaudiendum est · et illa iudicatio erit gentis
desiderio non curans dum modo impenti sibi
id est sensibilitas eius exaltet siue efficet que nimirum illa iudicatio
est qua gentes fiunt esau Ne magnum aliquid magnum est tuo deo
confitendum id in hac parte illi deus benefecit nisi eiusdem confitentur
ad aliquid adducere contingit Veri confessores tui in stamina confi
cent quando adusque fatigant verbi gratia ut daniel et sodoy eius qui
tui adconfitendum domino se se amplius extenderunt qui captiui
tatis adusque subiecerunt Tantum quippe studium sacra confessionis
aggressi sunt ut ponerent laudabile et paucis mirabile uigilis
tenere cibos ac potus parsimonia quoque sobrietate pulchritu
do confessione deo magis reddit acceptam Capitul' xxv.

Quae vera confessio sit et quid eidem Christus de eius confessione retulerit:

Sed nec illud fidele concedendum quod illa gentilitas confite
tur deo ad deum beneficium ei sit confessio Primo dicit ut est
adoratio Quid enim est confessio de qua psalmista loquit Confes
sio et pulchritudo in conspectu eius Et de qua iterum dicit Suscite portas
eius in confessione abrea eius in hymnis confitemini illi Nimirum
laus est integra · laus deuota · laus ordinata Quo ut qui ordine
nisi ut homo in principio accuset se ipsum deinde iustificet deum iusti
nam in principio accusator sui · qua accusatione prius deum iustificat
Verbi gratia dicendo fidelis dominus in omnibus uiis suis et
sanctus in omnibus operibus suis Nimirum id est laudem profitet Non
longe exemplum petamus · daniel ipse dicit illorum qui sunt captiui
eo modo confitetur Obsecro inquit domine deus magne et terribilis
custodiens pactum et misericordiam diligentibus te et custodientibus man
data tua Peccauimus iniquitatem fecimus impietatem egimus et recessimus
et declinauimus a mandatis tuis et iudiciis Nobis confusio faciei
regibus nostris principibus nostris et patribus nostris qui peccauerunt
tibi aut domino deo meo misericordiae et propitiationes Et ecce iste legitimus est
ordo confessionis quemque in principio accusat se ipsum deinde
iustificat deum et abinde quaerit remissionem peccatorum At illi horum sed
quid hic unus extitit nuncque adeo modi confessionis destendere
dignatus sit Ymnum dixerunt lingua mea magnificabit labia mea
a nobis sit Quis ut dominus est Omnis superbia et ira aut causa presus.